

Dublin, nyelvtanfolyam

Montay Beáta

Írország, Dublin, Twin.... felejthetetlen, nagyszerű két hét.

2022. augusztusában nyelvtanfolyamon vehettem részt Dublinban, a Twin English Centre kurzusán. Először utaztam Erasmus ösztöndíjjal, először volt lehetőségem rá, hogy angol nyelvterületen tanuljam a nyelvet.

Többszörös újrakezdőként, viszonylag szerény nyelvtudással jelentkeztem a pályázatra, bízva benne, hogy az intenzív tanulási lehetőség és az inspiráló nyelvi környezet segít elmozdulni a holtpontról. A lehetőség elnyerésétől folyamatosan készültem, online nyelvleckéket vettem, angol szövegeket hallgattam, ismerkedtem magával az országgal is.

A Twin, mint képzési központ többségében beváltotta a hozzá fűzött reményeimet. Az órák 9-től 13 óráig tartottak, s a hét utolsó napján egy-egy teszttel zárultak. Mongol, brazil, török fiatalok voltak a csoporttársaim, 2 tanárral 10-en tanultunk együtt. Oktatóink pozitív kisugárzású, kedves emberek voltak, ez növelte a bátorságunkat, és ellensúlyozta az órák módszertani zökkenőit. Társaim - nem Erasmus ösztöndíjasként- délelőtt a nyelvet tanulták a Twinnél, délután pedig dolgoztak, s átlagosan fél évre jöttek Dublinba. A nyelven kívül a 2 hét alatt sokat tanultunk országaink kultúrájáról, életviteléről, szokásairól. Mindez egyrészt bele volt ágyazva az elsajátítandó anyagba, de ezen kívül is szívesen beszélgettünk egymással.

Sokat fejlődött az angoltudásom, beszédképességem, s főként beszédbátorságom.

Ennél a nyelviskolánál - ill. a nyelvtanfolyamon részt vevő csoportoknál - szervezett szociális program alig volt, így a tanórákon kívül kevesebb lehetőség adódott a közös együttlétre, a kapcsolatépítésre. Ugyanakkor nekem szerencsém volt, mert már az 1. napon megismerkedtem egy magyar hölgygel, általa egy francia lánnyal, ill. a következő napokban cseh, olasz diákokkal is. Ebben a soknemzetiségű társaságban természetesen angolul folyt beszélgetés. Az első hét végére az én nyelvem is megoldódott, egyre bátrabban kommunikáltam.

A családi szállás szintén a mindennapi élethelyzetekben való nyelvhasználatra ösztönzött, ez is tanulási lehetőség volt, mint ahogy minden séta, közlekedés, vagy akár csak a vásárlás.

Délutánonként amit csak tudtam, megnéztem a városban. A nevezetes helyeken, múzeumokon, templomokon és parkokon kívül ismerkedtem a város kultúrájával, életével, ha mód volt rá, az ott élőkkel. Ezen kívül több kiábrándulást is tettem, két közelebbi kisvárosba (Howth-ba és Bray-be), illetve két távolabbi helyre (a Moher sziklákhöz és Kilkennybe) is eljutottam.

Megvallom, minden lenyűgözött! A város és az ország nyitott, barátságos és elfogadó közege nagy hatással volt rám.

Olyan élményt jelentett nekem ez a két hét, amire mindig emlékezni fogok, ami megmozgatott intellektuálisan és érzelmileg is. Azóta kedvenc színem az ír (smaragd) zöld, és álmomban még mindig járom Dublin utcáit.